

Vrouwen haken af voor de politiek, online intimidatie schrikt af: ‘Die pure vrouwenhaat wordt steeds erger’

Bron: De Gelderlander
21 november 2025

Partijen in Nijmegen hebben grote moeite vrouwen te vinden die zich kandidaat stellen voor de raadsverkiezingen van maart 2026. Een van de redenen die genoemd wordt: de onlinehaat en -intimidatie waar vrouwelijke politici mee te maken krijgen. “Al die drek die je over je heen krijgt, daar willen ze niet aan denken.”

Ze dronk de ene na de andere kop koffie met potentiële vrouwelijke kandidaten. Allemaal in de hoop vrouwen te vinden voor een verkiesbare plek op de kandidatenlijst van haar partij. Maar de zoektocht was geen succes: geen vrouw wilde zich verkiesbaar stellen.

‘Alsof je stuk vuil bent’

Daarom staat CDA-leider Marjolijn Mijling, die begin dit jaar aankondigde een stap terug te doen, tóch op plek drie. Dat geen andere vrouwen willen, komt volgens haar bovenal ‘doordat vrouwen sowieso terughoudender zijn’. “Ze zijn bescheidener zich te kandideren.”

Maar er speelt meer, merkt ze: ze worden afgeschrikt door bedreigingen, haat en intimidatie.

“Die reden noemen vrouwen daarna. Heel triest, maar ik merk dat ze geen zin hebben in al dat gedoe. Soms is het alsof je een stuk vuil bent, zo word je behandeld. Al die drek, daar moeten ze niet aan denken. Ik snap dat goed.”

Zelf krijgt Mijling er geregeld mee te maken. Toen ze mede opriep tot onderzoek naar een verbod op vlees- en visreclames op straat, kreeg ze allerlei verwensingen naar haar hoofd. Ze werd bijvoorbeeld ongevraagd met foto op sociale media betiteld als ‘een van de slechtste vrouwen van Nijmegen’.

‘Zeg er iets van’

Vaak zijn de verwensingen die ze krijgt ook seksueel getint. Met agressie en dreigende taal kreeg ze al te maken toen ze zich in 2018 uitsprak voor een vuurwerkverbod. Online schreven onbekenden dat ze wisten waar ze woont en dat ze haar katten zouden ophangen.

“Dat is echt geen fijne gedachte. Ik zou nu gelijk naar de politie stappen met zoiets, maar toen heb ik dat niet gedaan”, zegt Mijling.

Wat ertegen moet gebeuren? “Ik vind dat we hiertegen meer een front moeten gaan vormen. We moeten dit serieus nemen. Dat moet de gemeente doen, maar ook mensen onderling. Zie je online iets dat écht de grens ver over gaat, hoop ik dat mensen dat durven te zeggen. Dat ze tegen die persoon die dat doet zeggen: wat doe je nou, vind je dat normaal?”

Haalt haar CDA drie zetels, betekent dit dat ze alsnog doorgaat in de gemeenteraad. “Dan ga ik er vol voor. Ik vind het een eer dat ik weer gevraagd ben.”

‘Liever evenwichtiger’

Nu telt de Nijmeegse raad 18 vrouwen en 21 mannen. Het is de vraag of die bijna evenwichtige verhouding na de verkiezingen in maart weer gehaald wordt. Er zijn namelijk meer partijen die vrouwen niet enthousiast krijgen.

SP-leider Yurre Wieken had liever niet gezien dat de eerste zes kandidaten op de SP-lijst allemaal man zijn. “Het zijn heel goede kandidaten, dat staat voorop. Maar we hadden op een evenwichtiger lijst gehoopt met een andere man-vrouwverhouding. Er is veel geïnvesteerd in meer vrouwen aan de top. Om uiteenlopende redenen willen ze niet.”

‘Minder veilige plek’

Bij D66 zijn vier van de negentien kandidaten op de conceptlijst vrouw, waarvan drie in de top tien. Lijsttrekker Sophie den Ouden merkt dat vrouwen überhaupt minder snel naar voren stappen dan mannen en dat regelingen rond bijvoorbeeld zwangerschapsverlof meespelen bij vrouwen.

Maar ook zij merkt dat het ‘steeds minder als veilige plek voelt’ en dat dat mee kan spelen. Zelf kreeg ze in juni een golf aan haatdragende, seksistische en bedreigende online reacties, nadat ze in een video aankondigde lijsttrekker te willen worden. “Die pure vrouwenhaat wordt steeds erger. Ik snap goed dat vrouwen er geen zin in hebben door het slijk te worden gehaald. Elke mening kan een nieuwe golf aan online bagger opleveren”, zegt ze. „Mensen haken daardoor af. Dat heeft invloed op het hele democratische bestel.”

Zelf krijgt ze geregeld de vraag waarom ze dit nog wil. Maar nooit dacht ze een seconde aan stoppen. “Ik hoop ergens ook dat ik als 26-jarige vrouw die actief is bij een progressieve partij een voorbeeld kan zijn: dat ik laat zien dat je je niet gek moet laten maken en je uit moet blijven spreken.”

'Vrouwelijke energie van queer-kandidaten'

"Ik heb moeten leuren en lobbyen en uiteindelijk is het me gelukt om een extra vrouw over te halen die eigenlijk niet op de lijst wilde", vertelt Miranda Florussen, voorzitter van GroenLinks in Nijmegen. "Omdat we heel veel leden hebben, konden we toch een mooie lijst maken. Maar het liefst willen we een 50/50-verdeling."

"Er staan wel genoeg queer kandidaten op de lijst", vervolgt ze. "Daarmee hebben we toch voldoende vrouwelijke energie. Die hoeft namelijk niet alleen bij vrouwen te zitten. Die energie zorgt voor empathie en samen verbinding zoeken. Lief zijn voor elkaar, geen ellebogen."

'Strijdbaarder'

Bij Partij voor de Dieren staan wél veel vrouwen op de lijst. "Dat komt omdat van oudsher veel vrouwen bij ons zijn aangesloten. Het is niet dat het een makkie is vrouwen te vinden", zegt raadslid Eline Lauret.

"Het is lastiger geworden, ook omdat je ziet dat vrouwen meer met haat te maken hebben. Ik ook. Zeker als dat in combinatie gebeurt met je privégegevens, zoals waar je woont, voelt dat onveilig. Als ik middenin zo'n storm van haat zit, denk ik soms: waarom doe ik dit nog? Daarna word ik er alleen maar strijdbaarder van om me voor de stad in te blijven zetten."

'Wil ik dit nog een keer?'

Het PvdA-bestuur heeft afgelopen tijd actief gescout om vrouwen op de kandidatenlijst te krijgen. „Dat betekent bellen, koffie drinken, ook soms met vrouwen die nog geen lid van de partij zijn", vertelt lijsttrekker Charlotte Brand.

Tijdens de begrotingsvergadering vorige week constateerde Brand dat het politiek klimaat de laatste acht jaar is verhard, ook in Nijmegen. Ze wees erop dat raadsleden en bestuurders meermaals te maken kregen met intimidatie en haat.

"Vrouwen moest het bovendien vaker ontgelden in vergelijking met mannen. We moeten nooit normaliseren wat niet normaal is. We moeten als politici nog gewoon ons werk kunnen blijven doen. Tegen iedereen die zegt, ja maar, vrijheid van meningsuiting, wil ik zeggen: het kan nooit een vrijbrief zijn om mensen te kleineren, te beledigen en te bedreigen."